

Владимирова Ольга Геннадьевна

канд. филол. наук, доцент

ФГБОУ ВО «Чувашский государственный

университет им. И.Н. Ульянова»

г. Чебоксары, Чувашская Республика

ПОЭТИЧЕСКОЕ МАСТЕРСТВО СЕМЕНА ХУММЫ

Аннотация: в статье анализируется своеобразие лирики известного чувашского прозаика Семена Хуммы (Фомина), раскрываются метроритмические особенности его стихотворений. Утверждается, что поэзия С. Фомина представляет собой синтез силлабики и силлабо-тоники.

Ключевые слова: поэтическое мастерство, Семен Хумма (Фомин), ритм, рифма, чувашская поэзия.

Аннотаци: статьяра чăваш халăхĕн паллă прозаикĕ Хумма Çеменĕ çырни лирикăлла хайлавсен хайвĕрлĕхне тишкернĕ, сăвăри кĕвĕ-семĕ йĕркеленĕвне тимленĕ.

Тĕп сăмахсем: ритм, поэзи асталăхĕ, Хумма Çеменĕ, рифма, чăваш поэзийĕ.

Хумма Çеменĕн пултарулăхĕ литература каçалăкĕнче нумай енлĕн үкерĕнсе юлнă. Чăвашсен сăмахлă культуринче унăн манăçми ячĕ проза асти пулнипе палăрнă пулин те, пуçламăш үсĕмĕн шыравне вăл сăвă хайлассинче тупнă. Ку ёçре ана уйрăмах Çеçпĕл Мишшин хĕмленсе тăракан поэзийĕ хавхалану кўнĕ. «Мана «Канаш» хаçатра тухнă Çеçпĕл сăввисем килĕшеççĕ. Тикĕс виçеппе усăмлăн, янăрavlăн вуланаççĕ унăн сăввисем. Темĕнле, чăваш юрри-сăввинче халиччен пулман сĕнĕлĕх пур вĕсенче. Поэзи асамлăхĕ те пур... Çав сăвăсемпе хавхаланса хам та сăвăсем çырма пикентĕм», – пĕлтернĕ вăл Семен Элкере 1920 çулта Хусанти педагогика курсне вĕренме килсен.

Хумма Çеменĕн малтанхи сăввисем Чĕкеç псевдонимпа «Канаш» хаçатра çапăннă. 1922 çулта «Юрă-сăвăсем» ятпа уйрăм кĕнекен пичетленнĕ. Унсăр пуçне поэтăн Чăваш патшалăх гуманитарни институчĕн архивĕнче «Ирхи чечек

(кӓмӓла килнӓ юрӓ-сӓвӓсем)» ятпа кӓнекен кӓларма хатӓрленӓ сӓвӓсен пуххи те упранать.

Хумма Ҷеменӓ пурӓннӓ самана таппи марш евӓрлӓ, сулмаклӓ виҶеппе калаҶма хистенӓрен-тӓр, поэт хӓйӓн сӓввисене ҶеҶпӓл майлӓ Ҷырма тӓрӓшни куҶ кӓретех сисӓнет. Ытларах чухне сӓвӓҶ кивӓ пурнӓҶа, патша саманине питлет, Ҷӓнӓ вӓхӓта хапӓл туса саламлать:

Салам сана, килес тӓнче,
Васка, васка эс Ҷул Ҷинче!
Сана кура Ҷӓр кисренет...
Патши пӓтет, тӓрри вилет.

Ҷут ҶанталаҶ илемӓппе вӓртгӓнлӓхне туйма, унпа киленме пӓлекен поэтӓн чун тӓрӓмӓ ҶепӓҶ те ачаш пулни юрату Ҷинчен шӓрҶаланӓ сӓвӓ йӓркисенче сисӓнет:

КаҶхи пӓлӓт тӓпинче
Тупрӓм эп сана.
– Эсӓ манӓн Ҷалтӓр-Ҷке!
Терӓм эп вара.

Хумма Ҷеменӓ халах сӓмахлахӓппе кӓсӓкланни те паллӓ. Вӓл чӓваш ялӓсем тӓрӓх Ҷӓресе юрӓсемппе такмаксем, юмахсем пухнӓ. Ҷавӓнпах-тӓр унӓн пулта-рулӓхӓнче халах юрри майлӓ сӓвӓсем чылай:

Ирхи сывлӓм типиччен
Ҷырла татса юлар-и?
Ҷамрӓк ӓмӓр иртиччен
Пӓр савӓнса юлар-и?

Сӓввисен сӓнарлӓхне тата Ҷемӓппе састаш кӓвӓлӓхне ҶеҶпӓл шайӓнче ӓсталайманнине, ман шутпа, Хумма Ҷеменӓ хӓй те туйнӓ. Ҷакна поэт ҶеҶпӓл сӓввисене пысӓк хак пани тӓрре кӓларать: «Сӓвӓ техники вулама та Ҷӓмӓллиппе, илемлиппе те, тата сӓвӓсен техникине Ҷӓмӓл тума пӓлнине, ҶеҶпӓл Мишши вырӓссен – Пушкинӓппе, Лерморовӓппе, французсен – Виктор Гюгопа, Ламартинпа тата Ыттисемппе те танлашать, анчах шухӓшӓппе хӓйӓн пӓтӓм чӓринчен юкса

тухса сав тёрлэ илемлэ, ют сын чёрине витёрех сыпăсакан савăллă пулакан шухăшĕпе, хайёнке сес таланчĕпе Сеспĕл Миши пек поэт ют халăхсен поэзинче кам пур-ши? Тем чул ларсан та, тем чул шырасан та, ун пек поэта эпĕ пĕр эрмен поэзинче анчах пĕлетĕп. Ячĕ унăн – Петрос Дуриан» [4, с. 15].

Талантлă поэтсенчен тĕслĕх илсе Хумма Семенĕ хайёнкĕ саввисенче те сăмах янăрвахне сивĕчĕн пиçĕлеме тăрăшнă:

Хёрлĕ ялав сĕр синче
Вĕл-вĕл туса вĕлкĕшет,
Сĕрĕк тĕнче вырăнне
Сĕнĕ тĕнче ситĕнет.

Хумма Семенĕн саввисем ытларах чăваш савви виçи малашлăхĕшĕн пынă тавлашу вăхăтĕнче сырăннă. Савна май вăл савă техникин хăш çулĕ (силлабика, силлабо-тоника) чăваш поэзийĕшĕн кăтартуллă пулни пирки чылай шухăшланă. Ятарласа «Чăвашла стихсен техники синчен» (1923) ятлă доклад хатĕрленĕ. Хальхи чăваш литература пĕлĕвĕнче асаннă тĕпчеве тишкернĕ ёссем те пиçетленнĕ [1–3].

Хумма Семенĕ хайёнкĕ докладĕнчи иккĕленĕвĕн никĕсне, ман шутпа, хай хайлавĕсенчех тупнă: поэт саввисене силлабо-тоника виçипе çураçтарса сырма тăрăшнă пулин те, чылай чух силлабикапа силлабо-тоника хутăшса каяççĕ. Ку пулăм поэт хăнăхнă халăх савви виçинчен часах хăтăлайманнине систерет.

Саван пекех Хумма Семенĕ хайёнкĕ тĕпчевĕнче чăваш поэзийĕнчи хутăш картсемпе сырнă савăсем (метрлă савăсем) тĕл пулнине те палăртать. «Тырă вырмара» савăра асаннă тĕслĕхе асăрхама пулать:

Кăвак пĕлĕт кăваккăн
Шыв сине ўксен,
Хĕвел, эсĕ сунатăн, -
Çултен пĕçертен.

Ку савра силлабо-тоника виçипе кĕвĕленмен пулин те, яка вуланать. Анчах та вăрăммăн илтĕнекен сыпăксем кĕскен илтĕнекен сыпăксемпе тĕрĕс йĕркеленсе пырайманни силлабика-тоника саккунне хирĕçлет.

Вăхăт иртнĕсемĕн Хумма Çеменĕ Çеçпĕл силлабо-тоники чăваш сăввишĕн кăтартуллă пулнине аша хывса «Сонет» ятлă хайлав çырать. Ана 1925 çулта «Сунтал» журналта пичетлет. Чăваш литературинче сонет жанрĕ 1940 çулсенчен вай илнине шута илсен, Хумма Çеменне тăван чĕлхепе пуçласа сонет çыраканĕсенчен пĕри тесе каласан та йăнăш мар-тăр.

Сăмахăмăра сирĕплетме Хумма Çеменĕ сырнă «Сонет» йĕркисемпе паллашар:

Икĕ хутлă шурă суртăн шурă пÛлĕмне
Электрица лампочкийĕ сÛтă сÛтнă чух,
Иккĕн эпĕр... иккĕн вăрттăн пăшăлтатнине
Сассăр сывлăш итлесессĕн, эсĕ: «Ай, турух!» –
Терĕн ятăн çăмăлттайăн çăмăл юррине.
– Турă пур вăл, ан чĕн хирĕç, айтăр венчете! -
Терĕн хытăн, пуç устармăш, эсĕ – ух-ху-у-ух!
Шухăшларăм, аш каларĕ: «Паттăр пул, Пракух!...»
Çав сĕр хыççăн, эсĕ, чунăм, нимсĕрех мана:
– Хыт чĕреллĕ... юратмастăн, – терĕн çиленсе...
Иртрĕ Вăхăт. Çĕнчĕ ĕнтĕ çĕнĕ самана.
Шухăшсем те çĕнчĕç... килчĕç ĕнтĕ çĕнелсе.
Эс те, сар хĕр, халĕ ĕнтĕ урăхлантăн çак:
– Венчете айта тесе те, – каламастăн ак.

Паллах, Хумма Çеменĕн хайлавĕ содержанияйĕпе те, формипе те классикалла сонет картне ларайман. Виçе енчен пăхсан сăвă таса силлабо-тоникапа, сичĕ картлă хорей виçипе сырăннă. Састашсен кăткăс ылмашăвĕ те айнаçлă пулса тухнă. Йĕркесенче час-часах тĕл пулакан юнашар икĕ пусăмсăр сыпăк (пиррихи) автор туйăмĕпе сăвă чĕлхине ятарласах тимлеме хистет.

Сонет кăшăлне çыхнă чух форма ыйтăвĕсене мала хунăран-тăр, сăвăра тăтăшах *ĕнтĕ* сăмах черетленет. Апла пулин те, вăл хайлав содержанияине сапаласа ямасть.

Хумма Çеменне сăнар тăвас асталăхпа кĕвĕ-çемĕ йĕркелес туртăмсене аша хывма вырăс тата тĕнче литературин классикĕсене юратса вулани, вĕсен сăвви-

сене таван чѣлхене кусарни те витѣм кунех. Ытларах вѣл вырѣссен Кольцовне, тутарсен Тукайне, латышсен Райнисне чѣвашла кусарнѣ е вѣсем майлѣ сырма тѣрашнѣ.

Тѣслѣх вырѣанне Габдулла Тукайѣн «Поэт» сѣввин кусарѣвне тимлер:

Сѣввѣмсен вутти ѣшѣмра чѣрѣ пулсанах,
 Ватѣлсан та сѣртсене эп хатѣр хѣпарма.
 Ѧшѣмра ялан ман сѣтѣ... сѣтѣ кун,
 Сивѣ хѣл те унта сивѣ юрне тултармасть.
 Пока огонь стиха горит в груди моей,
 Я годен для борьбы, я старости сильнее.
 Ясна душа певца, весна в душе навек,
 Она не знает зим, ее не тронет снег.

Хумма Сѣменѣ кусарусенче сѣвѣ формине упраса хѣварассишѣн тѣрѣшсах кайманни, хайлав содержанине оригиналти пек тытса пырассишѣн ѣнтѣлни сисѣнет.

Сапла вара, Хумма Сѣменѣн пултарулѣх шыравѣ анлѣ пулнине палѣртмалла. Унѣн сѣввисен ѣышѣ пысѣках мар пулин те, вѣсем паянхи кун та хѣйсен пахалѣхне упрасѣсѣ, вулакана чун хѣрѣлѣхѣпе илѣртесѣсѣ.

Список литературы

1. Владимирова О.Г. Выражение особенностей диалекта малой родины в ритмике чувашских поэтов // Чувашский язык и литература: теория и методика: сборник статей. – Чебоксары: Изд-во Чуваш. гос. пед. ун-та, 2016. – С. 107–110.
2. Владимирова О.Г. Становление и развитие чувашского силлаботонического стиха: автореф. дис. ... канд. филол. наук. – Чебоксары, 2004. – 23 с.
3. Владимирова О.Г. Становление и развитие чувашского силлаботонического стиха: дис. ... канд. филол. наук. – Чебоксары, 2004. – 190 с.
4. Фомин С. М. Кузьмин (Михаил Сеспель) // Фомин С. Штрум. Суйласа илнисем. – Шупашкар: Чѣваш. кѣн. изд-ви, 1975. – 362 с.

5. Фомин С. Чăвашла стихсен техники çинчен // Литература еткерё: статья-сен пуххи / ЧПГӀИ. – Шупашкар, 1991. – С. 55–61.